

Metzora Haftarah

[2 Kings]

(7)3:Now there were four leprous men at the entrance of the gate: and they said one to another, Why sit we here until we die?

4:If we say, We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we remain here, we die also. Now therefore come, and let us fall to the camp of Aram: if they let us live, we shall live; and if they kill us, we shall but die.

5:They rose up in the twilight, to go to the camp of Aram; and when they were come to the edge of the camp of Aram, behold, there was no man there.

6:For the Lord had made the camp of Aram to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host: and they said one to another, Behold, the king of Yisrael has hired against us the kings of the Chittites, and the kings of Egypt, to come upon us.

7:Therefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their donkeys, even the camp as it was, and fled for their life.

וַאֲרַבְעָה אַנְשֵׁים הָיוּ מִצִּרְעִים פֶּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתָנוּ׃
אִם־אָמְרֵנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם
וְאִם־יֹשְׁבֵנוּ פֹה וּמָתָנוּ וְעַתָּה לָּכֹוּ וְנִפְלֵה אֶל־מַחֲנֵה
אָרָם אִם־יַחַיְנוּ נַחֲיָה וְאִם־יָמִיתֵנוּ וּמָתָנוּ׃⁵ וַיִּקְוּ וַיִּמְּוּ
בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אָרָם וַיָּבֹאוּ עַד־קִצֵּה מַחֲנֵה
אָרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ׃⁶ וַאֲדָנִי הַשְּׁמִיעַ אֶת־מַחֲנֵה
אָרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סּוּס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי
הַחִתִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃⁷ וַיִּקְוּ וַיִּמְּוּ
וַיִּנְסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֹהֲלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר־הָיָא וַיִּנְסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃

וְאַרְבַּעַה אַנְשֵׁים הָיוּ מִצִּרְעִים פָּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ׃⁴ אִם־אֶמְרָנוּ נָבֹא
 הָעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם־יִשְׁבְּנוּ פֹה וּמָתְנוּ וְעַתָּה
 לָכוּ וְנִפְלֵה אֶל־מַחְנֵה אֲרָם אִם־יַחֲיֵנוּ נַחֲיֵה וְאִם־יָמִיתְנוּ
 וּמָתְנוּ׃⁵ וַיִּקְוּ וַיָּבֹאוּ לְבֹא אֶל־מַחְנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ
 עַד־קִצֵּה מַחְנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִין־שָׁם אִישׁ׃⁶ וַאֲדָנִי הַשְּׂמִיעַ
 אֶת־מַחְנֵה אֲרָם קֹל רֶכֶב קֹל סּוּס קֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי
 הַחַתִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבֹא עָלֵינוּ׃⁷ וַיִּקְוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּנּוּסוּ
 בְּנֶשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֶהְלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם
 הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר־הָיָה וַיִּנּוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם׃